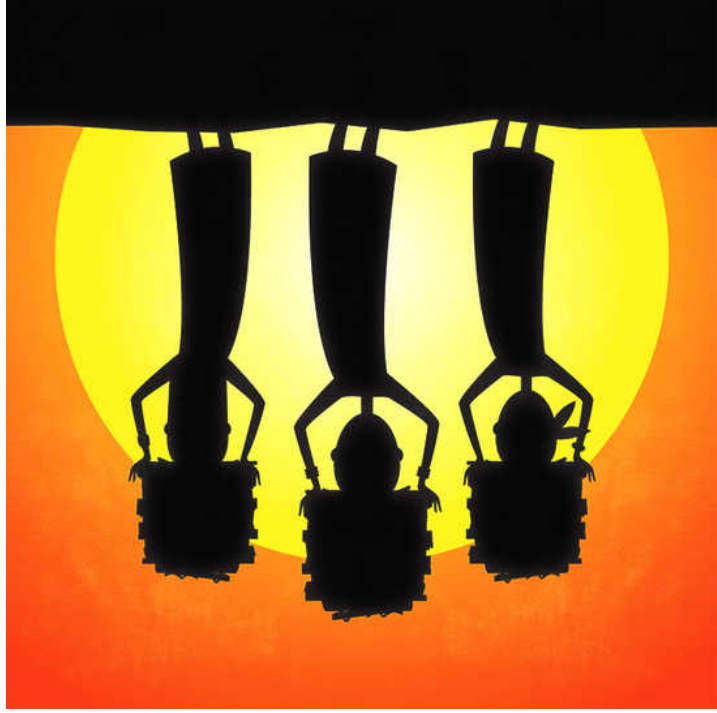

Nozibele i jej trzy wlosy

Tessa Welch ✎

Wiehan de Jager 📧

Aleksandra Migorska 📄

poisk 🗨️

nivå 3 📖

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Nozibele i jej trzy wlosy

Skrevet av: Tessa Welch

Illustret av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Aleksandra Migorska

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

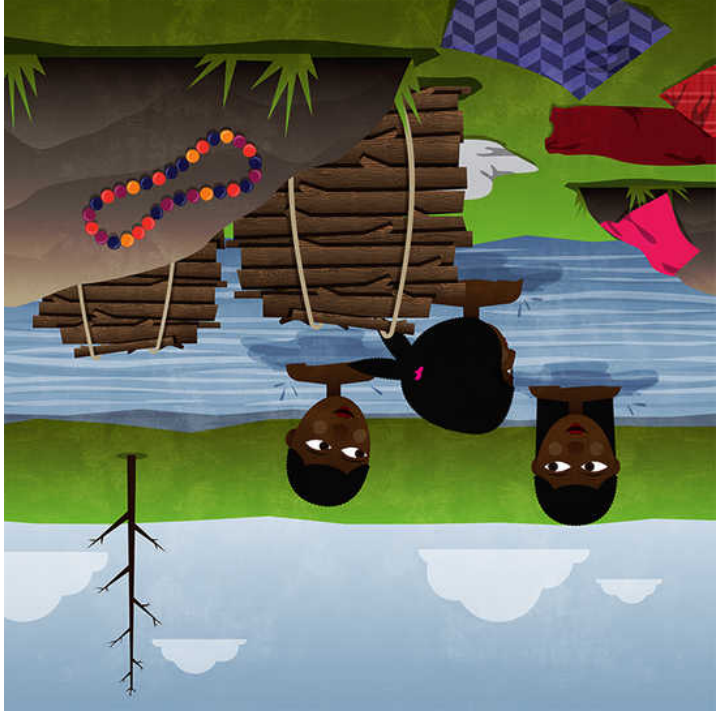
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Dawno temu trzy dziewczynki poszły
nazbierać drewna.

Dzień był gorący, więc poszły też wykąpać się w rzecę. Bawiły się, pluskały i pływały w chłodnej wodzie.

Wtedy pies zrozumiał, że Nozibele go oszukała. Wybiegł z chaty, biegł i biegł aż dotarł do wioski Nozibele. Tam jednak czekali na niego jej bracia. Mieli wielkie kije. Pies odwrócił się na pięcie i uciekł. Nikt od tamtej pory go nie widział.

Nagle zorientowały się, że zrobiło się bardzo późno i pospieszyły z powrotem do wioski.

Pies wrócił do domu i zaczął szukać dziewczynki: „Nozibele, gdzie jesteś?” – wołał. „Jestem tutaj, pod łóżkiem” – odpowiedział pierwszy włos. „Jestem tutaj, za drzwiami” – powiedział drugi włos. „Jestem tutaj w płocie” – odpowiedział trzeci włos.

Kiedy były już prawie w domu, Nozibele
dotknęła ręką swojej szyi. Okazało się, że
zapomniała naszyjnika! "Proszę, wróćcie
ze mną!" – błagała swoje koleżanki.
Niestety, obie dziewczynki uznały, że było
już zbyt późno.

Gdy pies wyszedł, Nozibele wyrwała trzy
włosy. Jeden włos umieszcza pod łóżkiem,
drugi za drzwiami a trzeci w płocie, który
otaczał chatę.

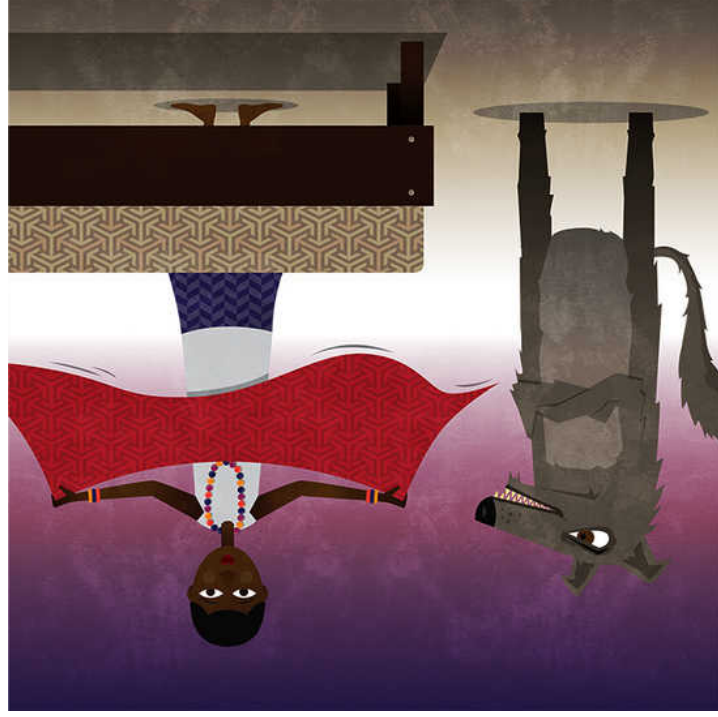
Nozibele wróciła więc nad rzekę sama.
Znalazła naszyjnik i pospieszyła do domu.
Niestety zgubiła się w ciemnościach.

Codziennie musiała gotować, zmiatać i
zmywać dla psa. Pewnego dnia pies
zwrócił się do Nozibele: „Muszę dziś
odwiedzić moich przyjaciół. Pozamiataj,
ugotuj i pozmywaj zanim wrócę.”

W oddali zauważyła światło dochodzące z chaty. Przyspieszyła kroku i zapukała do drzwi.

„Pościel moje łózko!” – rozkazał pies.
„Nigdy nie stąm łózka dla psa” –
odpowiedziała Nozibele. „Pościel łózko, bo
jak nie, to będę gryzł!” Węc Nozibele
postała łózko psa.

Ku jej zdziwieniu, drzwi otworzył pies:
„Czego chcesz?” – zapytał. „Zgubiłam się i
muszę gdzieś przenocować” –
odpowiedziała Nozibele. „Wejź, bo jak
nie, to będę gryzł!” Nozibele posłusznie
weszła do środka.

„Ugotuj dla mnie!” – rozkazał pies. „Ale ja
nigdy nie gotowałam dla psa” –
odpowiedziała dziewczynka. „Gotuj, bo jak
nie, to będę gryzł!” Więc Nozibele
ugotowała jedzenie dla psa.